

Kjennetegn på måloppnåelse – matematikk fellesfag 2P

Kjennetegnene på måloppnåelse gjelder Læreplan i matematikk 2P (MAT05-04). De er veiledende for standpunktvurdering.

ARTIKKEL | SIST ENDRET: 13.08.2020

Veiledende kjennetegn på måloppnåelse er utarbeidet for å støtte lærere i arbeidet med standpunktvurdering. Det er fortsatt kompetansemålene i læreplanen som er grunnlag for vurdering, og kjennetegnene må derfor brukes sammen med læreplanen. Kjennetegnene er kvalitetsbeskrivelser av hvordan elevenes kompetanse kan se ut på ulike nivå.

Handlingsrommet i læreplanen gir lærere og elever anledning til å velge innhold, og hvordan opplæringen skal organiseres. Kjennetegnene er derfor formulert på et overordnet nivå og for tre karakterer: lav kompetanse (karakter 2), god kompetanse (karakter 4) og framifrå kompetanse (karakter 6), jf. forskrift til opplæringslova.

Veiledende kjennetegn på måloppnåelse skal bidra til en felles nasjonal retning for standpunktvurderingen. Skoler og lærere kan bruke disse for å skape tolkningsfellesskap.

[Her kan du lese mer om samarbeid og tolkningsfellesskap.](#)

[Her kan du lese mer om hvordan du kan ta i bruk læreplanene.](#)

Kjennetegnene er på både bokmål og nynorsk.

Bokmål

Lav kompetanse i faget, karakter 2	God kompetanse i faget, karakter 4	Framifrå kompetanse i faget, karakter 6
Eleven utforsker, oppdager og presenterer noen matematiske strukturer og sammenhenger (generalisering).	Eleven viser i noe grad kreativitet og refleksjon i å utforske, oppdage og presentere matematiske strukturer og sammenhenger (generalisering).	Eleven viser kreativitet og refleksjon i å utforske, oppdage og presentere matematiske strukturer og sammenhenger (generalisering).
Eleven formulerer, tolker og løser enkle matematiske problemer ved å bruke problemløsningsstrategier.	Eleven formulerer, tolker, deler opp og løser matematiske problemer fra samfunnsliv og arbeidsliv ved å bruke hensiktsmessige problemløsningsstrategier.	Eleven formulerer, tolker, deler opp og løser komplekse matematiske problemer fra samfunnsliv og arbeidsliv ved å vurdere og bruke hensiktsmessige problemløsningsstrategier.
Eleven løser enkle problemer ved å bruke ulike hjelpemidler for å løse deler av problemet.	Eleven løser matematiske problemer ved å velge og bruke hensiktsmessige hjelpemidler for å løse deler av problemet.	Eleven løser matematiske problemer fra samfunnsliv og arbeidsliv ved å vurdere, velge og bruke hensiktsmessige hjelpemidler for å løse ulike deler av problemet.
Eleven presenterer enkelte matematiske resonnementer og løsninger.	Eleven presenterer matematiske resonnementer og løsninger.	Eleven presenterer og argumenterer for matematiske resonnementer og løsninger.
Eleven bruker enkelte matematiske begreper og symboler når de kommuniserer matematikk.	Eleven bruker matematiske begreper og symboler når de kommuniserer matematikk.	Eleven bruker hensiktsmessige matematiske begreper og symboler når de kommuniserer matematikk.
Eleven veksler mellom ulike representasjoner og bruker noen representasjoner for å uttrykke resultater.	Eleven veksler mellom ulike representasjoner og velger hensiktsmessige representasjoner for å uttrykke resultater og enkle sammenhenger.	Eleven mestrer mange ulike representasjoner og veksler mellom disse og velger hensiktsmessige representasjoner for å uttrykke resultater og sammenhenger.
Eleven bruker et enkelt matematisk språk i argumentasjoner og resonnementer.	Eleven bruker et hensiktsmessig matematisk språk i argumentasjoner og resonnementer.	Eleven bruker et rikt og hensiktsmessig matematisk språk i argumentasjoner og resonnementer.

Låg kompetanse i faget, karakter 2	God kompetanse i faget, karakter 4	Framifrå kompetanse i faget, karakter 6
Eleven utforskar, oppdagar og presenterer nokre matematiske strukturar og samanhengar (generalisering).	Eleven viser i nokon grad kreativitet og refleksjon i å utforske, oppdage og presentere matematiske strukturar og samanhengar (generalisering).	Eleven viser kreativitet og refleksjon i å utforske, oppdage og presentere matematiske strukturar og samanhengar (generalisering).
Eleven formulerer, tolkar og løyser enkle matematiske problem ved å bruke problemløysingsstrategiar.	Eleven formulerer, tolkar, deler opp og løyser matematiske problem frå samfunnsliv og arbeidsliv ved å bruke formålstenlege problemløysingsstrategiar.	Eleven formulerer, tolkar, deler opp og løyser komplekse matematiske problem frå samfunnsliv og arbeidsliv ved å vurdere og bruke formålstenlege problemløysingsstrategiar.
Eleven løyser enkle problem ved å bruke ulike hjelpemiddel for å løyse delar av problemet.	Eleven løyser matematiske problem ved å velje og bruke formålstenlege hjelpemiddel for å løyse delar av problemet.	Eleven løyser matematiske problem frå samfunnsliv og arbeidsliv ved å vurdere, velje og bruke formålstenlege hjelpemiddel for å løyse ulike delar av problemet.
Eleven presenterer enkelte matematiske resonnement og løysingar.	Eleven presenterer matematiske resonnement og løysingar.	Eleven presenterer og argumenterer for matematiske resonnement og løysingar.
Eleven bruker enkelte matematiske omgrep og symbol når ho/han kommuniserer matematikk.	Eleven bruker matematiske omgrep og symbol når ho/han kommuniserer matematikk.	Eleven bruker formålstenlege matematiske omgrep og symbol når ho/han kommuniserer matematikk.
Eleven vekslar mellom ulike representasjonar og bruker nokre representasjonar for å uttrykke resultat.	Eleven vekslar mellom ulike representasjonar og vel formålstenlege representasjonar for å uttrykke resultat og enkle samanhengar.	Eleven meistrar mange ulike representasjonar, vekslar mellom dei og vel formålstenlege representasjonar for å uttrykke resultat og samanhengar.
Eleven bruker eit enkelt matematisk språk i argumentasjonar og resonnement.	Eleven bruker eit formålstenleg matematisk språk i argumentasjonar og resonnement.	Eleven bruker eit rikt og formålstenleg matematisk språk i argumentasjonar og resonnement.